Dosarul nr. 2-23178457-12-2-13122023 (2-26266/23)

H O T Ă R Î R E

în numele Legii

22 iulie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (*sediul centru)*
Instanţa compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătorul Brăgaru Alina
grefier Mamaliga Vitalina
cu participarea reprezentantului reclamantului, avocatul Barașianț Mariana și reprezentantul pîrîtului și intervenientului accesoriu, avocatul Dumitru Pavel,

a examinat în sediul instanţei de judecată, şedinţa de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ceban Ion împotriva lui Cozer Alexandru, intervenient accesoriu Î.C.S.”Reforma Art” S.R.L. cu privire la obligarea publicării dezmințirii, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată şi,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces:

1. La data de 13.12.2023, Ceban Ion s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Cozer Alexandru, intervenient accesoriu Î.C.S.”Reforma Art” S.R.L., privind obligarea publicării dezmințirii, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.
2. Prin cererea de chemare în judecată reclamantul solicită:
   - obligarea pârâtul Alexandru Cozer să publice dezmințirea prin intermediul unei declarații în cadrul unei emisiuni similare, cu următorul text: „Eu, Alexandru Cozer, dezmint declarațiile făcute de către mine, în cadrul emisiunii „Post scriptum” difuzat la postul de televiziune Jurnal TV din 20 octombrie 2023, în cadrul dezbaterilor electorale din 25 octombrie 2023 la postul de televiziune Jurnal TV, dar și în cadrul postării de pe pagina mea de facebook din 20 octombrie 2023, despre acțiunile lui Ion Ceban și declar că acestea reprezentau judecăți de valoare fără substrat factologic și nu corespund realității”
   - încasarea de la Cozer Alexandru în beneficiul lui Ceban Ion Ceban prejudiciul moral în suma de 27 000,00 lei și cheltuielilor de judecată.

3. Potrivit fișei de repartizare din 13 decembrie 2023, cererea a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului Brăgaru Alina.
4. În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantului, avocatul Barașianț Mariana a indicat că la data de 20 octombrie 2023, în cadrul emisiunii „Post Scriptum", difuzată de postul de televiziune Jurnal TV, Cozer Alexandru a făcut o serie de afirmații referitoare la Reclamant, prezentând opinii personale și judecăți de valoare ca fapte certe. În discursul său, pârâtul a atribuit reclamantului acțiuni presupus ilegale privind terenul aferent Hotelului „Național", susținând că acesta ar fi implicat în „scheme de proporții", ar fi „trișat" și ar fi „cedat terenuri hoților de la Național", fără a deține probe factuale care să susțină aceste acuzații.
5. În aceeași zi, pârâtul a publicat pe pagina sa publică de Facebook (cu peste 21 000,00 de urmăritori) fragmente din emisiune, repetând aceleași afirmații defăimătoare și insinuând că reclamantul ar fi fost implicat în activități ilegale și ar fi acționat în favoarea unor persoane acuzate de corupție.
6. Ulterior, la 25 octombrie 2023, în cadrul emisiunii „Secretele puterii cu Alex Cozer", difuzată de același post de televiziune, pârâtul a continuat să formuleze acuzații la adresa reclamantului, declarând public că „Ion Ceban face lobby la hoți, fapt constatat", încălcând obligația de imparțialitate jurnalistică și prezentând opinii personale drept fapte demonstrate.
7. Reclamantul precizează că nu a întreprins nicio acțiune ilegală și nu are nicio legătură cu faptele invocate de pârât, neavând statut procesual în vreun dosar penal vizând cauzele menționate. Declarațiile pârâtului, repetate în spațiul public și mediatic, au caracter vădit fals, denigrator și tendențios, urmărind afectarea imaginii publice a reclamantului în perioada preelectorală și influențarea opiniei publice, precum și exercitarea unei presiuni indirecte asupra organelor de urmărire penală și a instanțelor de judecată.
8. La 8 noiembrie 2023, reclamantul a transmis pârâtului o cerere prealabilă de dezmințire, care a rămas fără răspuns.
9. În drept reclamantul și-a întemeiat cererea de chemare în judecată în baza prevederilor Constituției R.M., Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64/2010 și art. 5, 8, 166, 167 Cod de procedură civilă.
10. La data de 21 februarie 2024, pârâtul, Cozer Alexandru a depus referință asupra cauzei civile prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintate de Ceban Ion, ca neîntemeiată.
11. În motivarea poziției sale, Cozer Alexandru a indicat că reclamantul a anexat o pretinsă cerere prealabilă, însă nu există nicio dovadă privind transmiterea sau recepționarea efectivă a acesteia. Pârâtul nu a primit niciodată o cerere prealabilă din partea reclamantului Ceban Ion, iar acesta nu deține confirmarea de comunicare către destinatar.
12. În temeiul art. 15 alin. (1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare și a Hotărârii Plenului CSJ nr. 7 din 24 decembrie 2012, în prezenta cauză, reclamantul nu a probat comunicarea efectivă a cererii prealabile către pârât. Lipsa dovezii de recepționare nu

poate fi imputată pârâtului, ci denotă neîndeplinirea formalităților de către expeditor. Reclamantul, deși cunoștea mediul prin care s-a difuzat informația contestată, nu a transmis cererea nici prin canale electronice, nici prin alte mijloace de comunicare accesibile. În consecință, nefiind respectată procedura prealabilă obligatorie, în temeiul art. 268 CPC, pârâtul solicită scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată.

13. Cu privire la substratul factologic al declarațiilor pârâtul a menționat că situația privind demolarea hotelului „Național" a constituit un subiect de interes public major, abordat în spațiul mediatic încă din iunie 2021, prin declarațiile viceprimarului Chironda Victor, ale politicienilor Gligor Ștefan și Tofilat Sergiu, precum și ale consilierei municipale Popa Zinaida. Aceste declarații, necontestate public de către primarul Ion Ceban, au format baza faptică a opiniilor exprimate de pârât în cadrul emisiunilor „Post Scriptum" din 20 octombrie 2023 și „Secretele Puterii" din 25 octombrie 2023. Afirmațiile au fost prezentate sub formă de judecăți de valoare și opinii jurnalistice, nu ca fapte concrete verificabile, fiind întemeiate pe informații deja vehiculate public.
14. Pârâtul a reiterat că a acționat cu bună-credință, în exercitarea profesiei de jurnalist, în limitele interesului public. De asemenea, a oferit în repetate rânduri reclamantului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere în cadrul emisiunilor, însă acesta a refuzat invitațiile.
15. Pârâtul consideră că afirmațiile sale nu depășesc limitele acceptabile ale criticii jurnalistice, nu conțin acuzații factuale neprobate și nu au fost emise cu rea-credință.
16. O eventuală sancționare a pârâtului ar constitui o ingerință disproporționată în exercitarea dreptului la libera exprimare, contrară art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Reclamantul, deținând o funcție publică, se supune inevitabil unui control mai amplu al activității sale, iar limitele criticii admisibile sunt mai largi decât în cazul unei persoane private. Așa cum a statuat CEDO în cauza Castells c. Spania, libertatea de exprimare are o importanță deosebită pentru reprezentanții presei, care acționează ca „câine de pază al democrației".
17. La data de 02 aprilie 2024, reprezentantul intervenientului accesoriu, S.R.L. "Reforma Art", avocatul Dumitru Pavel, a depus referință asupra cauzei prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.
18. ÎCS „Reforma Art" SRL, în calitate de titular al postului de televiziune Jurnal TV, reprezentată legal în baza mandatului anexat de către avocatul Dumitru Pavel, invocă neîndeplinirea procedurii prealabile obligatorii prevăzute de art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 64/2010 privind libertatea de exprimare, întrucât reclamantul Ceban Ion nu a demonstrat transmiterea efectivă a cererii prealabile către pârâtul Cozer Alexandru. În lipsa dovezii expedierii sau comunicării electronice a acesteia, cererea de chemare în judecată urmează a fi scoasă de pe rol, conform art. 267 lit. a) CPC. Această poziție este susținută de jurisprudența constantă, care a dispus scoaterea de pe rol a acțiunilor introduse fără dovada îndeplinirii procedurii prealabile.

19. În subsidiar, pe fondul cauzei, reprezentantul intervenientului accesoriu, avocatul Dumitru Pavel a reiterat prevederile art. 3 alin. (1) și (2) din Legea nr. 64/2010 și art. 10 CEDO, care garantează libertatea de exprimare, inclusiv dreptul de a comunica opinii și judecăți de valoare care pot ofensa, șoca sau deranja. Potrivit art. 7 alin. (2) din aceeași lege, restabilirea persoanei în drepturi este posibilă doar dacă informația este cumulativ falsă, defăimătoare și permite identificarea persoanei vizate, iar conform art. 24 sarcina probațiunii revine reclamantului. Aspectul defăimător al informației nu se prezumă, ci trebuie dovedit.
20. Reprezentantul intervenientului accesoriu, avocatul Dumitru Pavel consideră că în speță, afirmațiile pârâtului se încadrează în categoria judecăților de valoare, protejate de art. 2 și 9 din Legea libertății de exprimare, având un substrat factologic suficient. Acestea se bazează pe informații publice, comunicate oficiale și declarații ale unor persoane publice, redate în context jurnalistic, ceea ce exclude caracterul defăimător al exprimării.
21. Prin Încheierea protocolară din 10 iulie 2024, instanța de judecată a examinat cererea privind scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată, depusă de reprezentantul intervenientului accesoriu, avocatul Dumitru Pavel în temeiul art.267 lit.a) CPC și a fost respinsă fiind apreciată respectată procedura prealabilă de adresare în instanța de judecată.
22. Reprezentantul reclamantului, Ceban Ion, avocatul Barașianț Mariana a susținut integral cererea de chemare în judecată formulată și a solicitat admiterea integrală a acesteia.
23. Reprezentantul pârâtului Cozer Alexandru și a intervenientului accesoriu, S.R.L. ”Reforma Art”, avocatul Dumitru Pavel, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată:

24. Audiind participanții la proces, apreciind argumentele părților litigante întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiile înaintate, ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă instanța de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de Ceban Ion împotriva lui Cozer Alexandru, intervenient accesoriu Î.C.S.”Reforma Art” S.R.L. cu privire la obligarea publicării dezmințirii, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată, reieșind din următoarele considerente.
25. În conformitate cu prevederile art. 5 alin.(1) Cod de procedură civilă al RM, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art. 166 alin. (1) Cod de Procedură Civilă al RM, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes

pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

26. Potrivit art. 6 Cod de procedură civilă al RM, instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.
27. Conform art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă al RM, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.
28. În conformitate cu prevederile art. 121 Cod de procedură civilă al RM, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă al RM prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.
29. Instanța judecătorească, conform art. 130 Cod de procedură civilă al RM, apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
30. În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă al RM, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată.
31. Hotărârea întemeiată se bazează pe dovezile ce corespund cu cerințele despre pertinența lor, adică care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.
32. Potrivit prevederilor art. 240 alin.(1) Cod de procedură civilă al RM, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) același articol, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii, în corespundere cu prevederile art. 241 alin.(1) Cod de procedură civilă al RM.
33. Aplicabil speței, ținând cont de pretențiile reclamantului și circumstanțele atestate în cadrul ședințelor de judecată, instanța consideră că raportului juridic litigios dedus judecății îi sunt aplicabile prevederile art. 32 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii

Moldova, potrivit căruia oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil, însă totodată libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.

34. Articolul 10 din CEDO garantează că, orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare. Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.
35. Conform art. 10 din CEDO se protejează nu numai conținutul informațiilor și ideilor, ci și forma în care acestea sunt exprimate a se vedea cauza (Nikula vs Finlanda, 2002).
36. Deopotrivă, libertatea de exprimare este consfințită și de art. 10 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, care în § 1 statuează că orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare.
37. Dreptul la libertatea de exprimare reprezintă unul dintre pilonii de bază ai unei societăți democratice, una dintre condițiile de bază pentru progresul și dezvoltarea oricărei persoane. Astfel, art. 10 din Convenție se aplică nu doar în cazul „informațiilor” sau „ideilor” inofensive, care sunt percepute favorabil sau care atrag indiferență, ci și în cazul informațiilor și ideilor care șochează, deranjează sau ofensează statul sau o parte din populație. Acestea sunt cerințele pluralismului, ale toleranței și ale gândirii libere, fără de care nu poate exista o „societate democratică”. Aceasta înseamnă că orice „formalitate”, „condiție”, „restricție” sau „penalitate” impusă în această privință trebuie să fie proporțională cu scopul legitim urmărit (cauza Handyside v. Regatul Unit, hotărârea din 7/12/1976, § 49).
38. De asemenea, libertatea de exprimare acoperă o gamă largă de forme și mijloace de exprimare, inclusiv ilustrarea politicienilor în scene obscene cu caracter sexual (cauza Vereinigung Bildender Kunstler v. Austria, hotărârea din 25/01/2007).
39. La fel, în practica sa, CtEDO a făcut distincție între declarațiile de fapt și judecățile de valoare. Existența faptelor poate fi demonstrată, în timp ce adevărul judecăților de valoare nu este susceptibil probațiunii. Cerința de a dovedi adevărul unei judecăți de

valoare este imposibil de îndeplinit și încalcă însăși libertatea de opinie, care este o parte fundamentală a dreptului garantat de articolul 10 (cauza Jerusalem v. Austria, nr. 26958/95, § 42, ECHR 2001- II). Totuși, chiar atunci când o declarație constituie o judecată de valoare, proporționalitatea unei ingerințe poate depinde de faptul dacă există un substrat factologic suficient pentru declarația contestată, deoarece chiar și o judecată de valoare fără nici un substrat factologic care s-o susțină poate fi excesivă (cauza De Haes and Gijsels v. Belgium, § 47; Oberschlick v. Austria nr. 2).

40. Așadar, reieșind din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la libertatea de exprimare raportată la dreptul la respectarea propriei imagini, demnități, reputații profesionale, instanța de judecată reține că urmează a fi stabilit: 1) dacă declarațiile respective ale pârâtului constituie fapte (afirmații) sau judecăți de valoare; 2) în cazul în care declarațiile respective au constituit judecăți de valoare dacă acestea au avut un substrat factologic suficient. Anume în aceste circumstanțe va fi posibil de stabilit dacă a fost respectat un just echilibru între drepturile participanților și dacă, la caz, o eventuală restrângere a dreptului la exprimare a pârâtului este necesară într-o societate democratică (fiind prezente condițiile de prevedere de lege a constrângerii și scopul legitim).
41. În accepțiunea art. 32 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil. Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.
42. Conform art.43 alin.(1) din Cod Civil, în condițiile legii, orice persoană fizică are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică, la libera exprimare, la nume, la onoare, demnitate și reputație profesională, la propria imagine, la respectarea vieții intime, familiale și private, la protecția datelor cu caracter personal, la respectarea memoriei și corpului său după deces, precum și la alte asemenea drepturi recunoscute de lege.
43. În temeiul art. 47 alin. (1) din Cod Civil, nu constituie o încălcare a dreptului la viață privată atingerile care sînt permise de lege sau de tratatele internaționale privitoare la drepturile omului la care Republica Moldova este parte.
44. Astfel, conform relatărilor reclamantului instanța a constatat că, la data de 20 octombrie 2023 a fost difuzată emisiunea ”Post scriptum” la postul de televiziune ”Jurnal TV”. În cadrul emisiunii Cozer Alexandru a afirmat: ” „Primarul capitalei Ivan Ceban aflat în campanie electorală se lăuda ieri că terenul adiacent Hotelului National a revenit în proprietatea Primăriei . Ce veste minunată - nu-i așa? Doar că Ceban trișează și încearcă să uite pe locuitorii capitalei ce a făcut tot el în urmă cu doi ani. V-am vorbit nu o singură dată despre hoția de proporții de la Național, acolo unde totul a început de la sfârșitul anilor 2000 când Plahotniuc prin complicitatea lui Dodon a obținut hotelul pe bani mărunți iar ulterior l-a lăsat în părăgină chiar dacă se angajase să facă investiții de zeci de milioane. Apoi ruina a trecut prin mâna tuturor escrocilor notorii: de la Platon și Șor și

până la Andronachi. Ultimul prin complicitatea unor funcționari din primărie și a justiției moldave a fost foarte aproape în 2021 de a demola edificiul și de a construi acolo câteva blocuri de locuit și un Mali asta chiar deși era în litigiu și trebuia să revină în proprietatea statului, insa atunci Andronachi obținu-se plan urbanistic de detaliu, autorizație de demolare și chiar -ATENȚIE drept de încorporare a terenului adiacent. Terenul din față pe care sunt amplasate acele ruine de ha/uzuri pe care se lauda astăzi că le-a recuperat Ceban dar care îl cedase lot el. Așadar in 2021 Primăria emite o serie de acte prin care se permite demolarea edificiului și incorporare a unui teren de aproape un ha și jumătate în proprietatea hoților de la National ca peste 2 ani să se laude că ar fi obținut același teren înapoi. De altfel lovitura finală în privința naționalului nu a fost dată de către hoți doar datorită intervenției unor activiști și a presei și nicidecum acțiunilor Primăriei ('hișinău, ba chiar în pofida acfiunilor funcționarilor Primăriei, iar acest lucru trebuie să fie înțeles de toată lumea. Așa cum trebuie să înțelegem că Ivan Ceban trișează constant pe toată perioada mandatului său de primar și special acum în timpul campaniei electorale când se laudă spre exemplu că și-ar fi îndeplinit 90% din promisiunile electorale - pe când de fapt proporția e mai degrabă inversă și în specia! când e vorba de promisiunile de impact cu adevărat importante care necesită resurse majore cum ar fi acele parcări de la fiecare intrare în capitală pe care Ceban le promitea în programul său electoral din 2019 sau parcările multietajate din fiecare sector al Capitalei. Să mai amintesc și de centura capitalei sau de prelungirea străzii Albișoara pe Mesager. Nici una dintre ele îndeplinite măcar in proporție de 1%-ba din contra în schimb alegându-ne cu ambuteiaje infernale practic pe toate arterele capitalei - în anumite perioade din zi fiind practic imposibil să mai circuli cu mașina prin acest oraș. Sunt probleme pe care Ceban evită constant să le abordeze. Nici măcar în așa zisele conferințe de presă pe care le organizează și pe care nici măcar nu le anunță din timp pentru ca jurnaliștii să poată ajunge la ele și să adreseze întrebări relevante. Pentru că pe lângă cele enunțate mai sus probabil alegătorilor din Chișinău le-ar fi interesant să afle dacă Ceban regretă sau nu că de prin 2010 și până în 2019 a fost unul dintre principalii detractori ai integrării europene. Doar cât a făcut participarea sa la organizare referendumului ilegal antieuropean din Găgăuzia din 2014, sau anii de zile în care Ceban insista că singura cale corectă de dezvoltare a Republicii Moldova e Tamojenii Soiuz - așa cum se exprima el pe atunci, (mai departe urmează o secvență video cu speech din 2014 din Găgăuzia). Sunt lucruri pe care Ceban speră să le uităm, doar că noi presa suntem obligați să vi le reamintim -fie că vorba de scheme ilegale cu proprietăți de milioane sau de hamei ioni sm politic, iar voi să vă faceți propriile concluzii.”

45. La data de 20 octombrie 2023, pârâtul a postat pe pagina de facebook, o postare în care a indicat că ”Ați remarcat cum ieri Iv Ceban se lăuda că a readus în proprietatea Primăriei terenul din fața hotelului Național? Ironia sorții e că tot el, acum 2 ani, prin angajații săi de la Primărie, în urma unei scheme subversive, ceda acel teren lui Andronachi și aproba

construcția acolo a unui mail și a câtorva blocuri locative. Doar intervențiile presei și a societății civile au blocat această schemă de pe urma căreia statul și capitala urmau să fie furate. Iată, despre asta, spera sau crede lv că vor uite toți. Așa cum speră că se va uita că timp de un deceniu a fost, de departe, cel mai gălăgios instrument al Kremlinului în Republica Moldova. Organizând referendumuri ilegale în Găgăuzia și strigând pe tot pe unde apuca „Moldova, tolika za Tamojenîi Soiuz". Doar că nu e chiar la toți memoria atât de scurtă"

46. Totodată reclamantul afirmă că la data de 25 octombrie 2025, în cadrul emisiunii "Secretele puterii cu Alex Cozer", la postul de televiziune Jurnal TV, pârâtul s-ar fi expus pe seama acestui subiect substituind faptele cu opinia personală a pârâtului, ceea ce reprezintă încălcarea normelor deontologie și prevederile. Reclamantul menționează că în cadrul emisiunii, invitații Octavian Țîcu și Mihai Popușoi au lansat acuzații la adresa reclamantului, fără a face distincții dintre fapte și opinii. Pârâtul în loc să atragă atenția spectatorilor asupra faptului că cele supuse de invitați reprezintă opinia lor și nu sunt fapte demonstrate, pârâtul a lansat atac la adresa reclamantului, declarând că "Ion Ceban face lobby la hoți, fapt constatat." Ceban Ion afirmă că pârâtul a continuat să lanseze acuzații în adresa reclamantului pe diverse segmente, prin ce a încălcat obligațiile de imparțialitate.
47. Instanța de judecată reține că reclamantul Ceban Ion, este Primarul municipiului Chișinău, iar potrivit art. 16 alin. (1) și (2) din Codul civil, orice persoană are dreptul la respectul onoarei, demnității și reputației sale profesionale. Orice persoană este în drept să ceară dezmințirea informației ce îi lezează onoarea, demnitatea sau reputația profesională dacă cel care a răspândit-o nu dovedește că ea corespunde realității.
48. În interpretarea corectă a normelor legale enunțate, se înțelege că onoarea este un sentiment complex, determinat de percepția pe care fiecare persoană o are despre demnitatea sa, în timp ce reputația înseamnă felul în care o persoană este considerată în societate și este dobândită prin modul exemplar în care persoana se comportă în societate.
49. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, libertatea expresiei, așa cum este garantată în Articolul 10 § 1, constituie deci unul dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una dintre condițiile de bază pentru progresul acesteia (Lingens v. Austria, 8 iulie 1986, § 41, seria A, nr. 103), iar prin Legea nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, (în continuare Lege), a fost instituit mecanismul la nivel național prin care se garantează, exercitarea dreptului la libera exprimare, precum și un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare și apărarea onoarei, demnității, reputației profesionale și vieții private și de familie ale persoanei. Deopotrivă, libertatea de exprimare este consfințită și de articolul 10 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, care în § 1 statuează că orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama

de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare.

50. Dreptul la libertatea de exprimare reprezintă unul dintre pilonii de bază ai unei societăți democratice, una dintre condițiile de bază pentru progresul și dezvoltarea oricărei persoane.
51. Astfel, articolul 10 din Convenție se aplică nu doar în cazul „informațiilor" sau „ideilor" inofensive, care sunt percepute favorabil sau care atrag indiferență, ci și în cazul informațiilor și ideilor care șochează, deranjează sau ofensează statul sau o parte din populație. Acestea sunt cerințele pluralismului, ale toleranței și ale gândirii libere (broadmindedness), fără de care nu poate exista o „societate democratică". Aceasta înseamnă că orice „formalitate", „condiție", „restricție" sau „penalitate" impusă în această privință trebuie să fie proporțională cu scopul legitim urmărit (cauza Handyside v. Regatul Unit, hotărârea din 7/12/1976, § 49).
52. Conform art. 2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, termenii și expresiile utilizate infra au următoarele semnificații: defăimare — răspîndire a informației false care lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a persoanei; răspîndire a informației — proces de transmitere a informației către alte persoane (cel puțin către o persoană, exceptînd persoana lezată); informație — orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet și/sau imagine; fapt — eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiții concrete de loc și timp și a cărui veridicitate poate fi dovedită; judecată de valoare — opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea față de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit; judecată de valoare fără substrat factologic suficient — judecată de valoare care se bazează pe fapte care nu au avut loc sau pe fapte care au avut loc, dar a căror expunere este denaturată pînă la falsitate; injurie — exprimare verbală, scrisă sau nonverbală care ofensează intenționat persoana și care contravine normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică; interes public — interes al societății (și nu simpla curiozitate a indivizilor) față de evenimentele ce țin de exercitarea puterii publice într-un stat democratic sau față de alte probleme care, în mod normal, trezesc interesul societății sau al unei părți a ei; persoană care exercită funcții publice — persoană fizică care exercită atribuțiile puterii publice (executive, legislative ori judecătorești) sau persoană juridică ce prestează servicii de utilitate publică, sau persoană fizică care administrează persoana juridică ce prestează servicii de utilitate publică ori subdiviziuni ale acesteia; persoană publică — persoană care exercită funcții publice sau o altă persoană care, datorită statutului, poziției sociale sau altor circumstanțe, trezește interesul public; comunicat al autorității publice — relatare făcută publică de o autoritate publică sau, în numele acesteia, de o persoană care exercită atribuțiile puterii publice; mass-media — mijloc de informare în masă, tipărit sau electronic, precum și jurnalistul; investigație jurnalistică - cercetare rezonabilă a faptelor de către mass-media pentru realizarea unui material

jurnalistic; dezmințire — infirmare a relatărilor defăimătoare cu privire la fapte care nu corespund realității; replică — răspuns al persoanei lezate la opiniile exprimate într-un material răspîndit de mass-media; scuze — declarație prin care persoana își exprimă regretul pentru injurie sau pentru informații despre viața privată și de familie;

53. În acord cu art.3 alin. (1), (2) și (3) ale Legii cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi și de a comunica fapte și idei. Libertatea de exprimare protejează atât conținutul, cât și forma informației exprimate, inclusiv a informației care ofensează, șochează sau deranjează. Exercitarea libertății de exprimare poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, pentru a apăra ordinea și a preveni infracțiunile, pentru a proteja sănătatea și morala, reputația sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.
54. Reieșind din prevederile legale elucidate supra, instanța de judecată determină că libertatea la exprimare cuprinde libertatea de a căuta, de a primi și de a comunica fapte și idei.
55. Instanța de judecată reține că onoarea este un sentiment complex, determinat de percepția pe care fiecare persoană o are despre demnitatea sa, în timp ce reputația înseamnă felul în care o persoană este considerată în societate și este dobândită prin modul exemplar în care persoana se comportă în societate.
56. Reputația profesională reprezintă reflectarea calităților profesionale ale persoanei în conștiința socială, însoțită de aprecierea pozitivă a societății. Respectiv, orice atingere adusă demnității și reputației persoanei, o expune pe aceasta excluderii într-o măsură mai mare sau mai mică din sfera relațiilor sociale, iar lezarea onoarei presupune că persoana simte schimbarea opiniei societății despre sine.
57. Prevederile legale citate supra, trebuie interpretate și aplicate în concordanță cu jurisprudența Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, având în vedere că libertatea de exprimare este garantată prin art. 10 din Convenția Europeană, care prin paragraful al doilea permite statelor să aducă anumite limitări acestei libertăți, cu condiția să respecte cerințele prevăzute de Convenție pentru valabilitatea lor.
58. În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.
59. Potrivit alin. (2) art. 7 al aceleiași Lege, persoana lezată prin răspîndirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația cumulează următoarele condiții: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informație.

60. Conform art. 7 alin. (4), din aceiași Lege, persoana lezată prin răspîndirea unor judecăți de valoare poate fi restabilită în drepturi dacă judecățile de valoare cumulează următoarele condiții: a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient; b) au un caracter defăimător; c) permit identificarea persoanei vizate de informație.
61. Astfel, fiind statuat că, exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrîngeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora(...).
62. Pentru a fi convențională, ingerința în libertatea de exprimare trebuie să îndeplinească trei condiții cumulative prevăzute de paragraful 2 al art.10 CEDO, și anume: i) măsura să fie prevăzută de lege; ii) să urmărească unul din scopurile legitime prevăzute în paragraful 2; iii) și să fie necesară într-o societate democratică pentru atingerea lor. Cu referire la prima condiție ca măsura să fie prevăzută de lege, instanța reține prevederile art.3 alin.(1), (2) și (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr.64 din 23 aprilie 2010, care prevăd condițiile și temeiurile de limitare a libertății de exprimare. Iar, în privința condiției ca măsura să urmărească unul din scopurile legitime, instanța reține că unul din scopurile legitime prevăzute în paragraful 2 al art.10 din Convenție, este protecția reputației altora.
63. Respectiv, odată ce s-a constatat cu certitudine că măsura de limitare a libertății de exprimare este prevăzută de lege și a urmărit un scop legitim, în continuare urmează a fi examinată cea de a treia condiție și anume, dacă există un just echilibru între, pe de o parte, protecția dreptului consacrat de articolul 10 CEDO și, pe de altă parte, aceea a dreptului reclamantului la protecția onoarei, demnității și reputației profesionale, care, ca elemente al vieții private, sunt garantate de art.8 al Convenției. Este de menționat că, determinând distincția clară între informații, denumite fapte, și opinii, denumite judecăți de valoare, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a remarcat că existența faptelor poate fi demonstrată, în timp ce adevărul judecăților de valoare nu este susceptibil de a fi dovedit.
64. Instanța remarcă că, aplicabile speței sunt și prevederile Legii nr. 64 din 23.04.2010 privind libertate de exprimare, potrivit căreia, legea are scopul de a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare, precum și un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare și apărarea onoarei, demnității, reputației profesionale și vieții private și de familie ale persoanei.
65. Iar, în conformitate cu dispozițiile art. 24 alin.(1) din Legea nr.64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pîrîtul a răspîndit informația; b) informația îl vizează și este defăimătoare; c) informația constituie o relatare cu privire la fapte și este în esență falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existența și cuantumul prejudiciului cauzat.

66. Pîrîtul trebuie să dovedească următoarele: a) informația nu este defăimătoare și/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informația constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspîndirii informației, deși a luat toate măsurile de diligență, nu putea ști că prin acțiunile sale contribuie la răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient; d) informația răspîndită este de interes public.
67. Astfel, instanța reiterează faptul că, persoana care se consideră lezată poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului, iar restabilirea persoanei în drepturi poate fi făcută numai în cazul în care s-a constatat cu certitudine că, informația este falsă.
68. Aspectul defăimător al informației nu se prezumă, iar persona care se consideră lezată urmează și are obligația să dovedească că a suferit o atingere a personalității, a reputației profesionale, sarcina probațiunii fiind pusă pe seama reclamantului care trebuie să dovedească că pârâtul a răspândit informația, îl vizează, este falsă și defăimătoare.
69. Reclamantul, având obligația pozitivă a probațiunii în instanță, n-a justificat și nici n-a administrat probe concludente și admisibile, în sensul art.118 alin.(1) în coroborarea cu art.121- 122 Cod de procedură civilă. Din probele prezentate la dosar, instanța de judecată este în imposibilitate de verifice dacă informația ponegresc onoarea, demnitatea și reputația profesională, viața privată și de familie și dacă nu corespund realității, or în asemenea categorii de cauze sarcina probațiunii revine atît reclamantului, cît și pîrîtului.
70. Prin raportare la dispozițiile Legii privind libertatea de exprimare, instanța de judecată constată că declarațiile făcute în cadrul emisiunii „Post Scriptum” din 20.10.2023, postarea publicată pe pagina de Facebook a jurnalistului Alexandru Cozer din aceeași dată, precum și afirmațiile din emisiunea „Secretele puterii cu Alex Cozer” din 25.10.2023, au vizat exclusiv activitatea lui Ion Ceban în calitatea sa de persoană care exercită o funcție publică, fiind indisolubil legate de exercitarea atribuțiilor sale oficiale.
71. Instanța reține că subiectele abordate constituie chestiuni de interes public, iar în asemenea situații, potrivit standardelor legale și jurisprudenței constante, marja criticii admisibile la adresa persoanelor care ocupă funcții publice este una semnificativ mai largă decât în cazul persoanelor particulare.
72. În acest sens, instanța subliniază că persoanele publice sunt obligate să manifeste un grad sporit de toleranță față de opiniile, aprecierile și criticile formulate în spațiul public cu privire la activitatea lor profesională, inclusiv atunci când acestea sunt formulate într-un limbaj sever sau incomod.
73. Or, din analiza conținutului declarațiilor contestate, instanța constată că acestea nu depășesc limitele libertății de exprimare, nu pot fi calificate drept atacuri gratuite la viața privată a reclamantului și nu au caracter de afirmații de fapt susceptibile de a fi probate ca false, ci reprezintă judecăți de valoare și opinii jurnalistice protejate de lege.

74. În consecință, instanța ajunge la concluzia că nu sunt întrunite elementele constitutive ale ingerinței nejustificate în onoarea, demnitatea sau reputația profesională a reclamantului, iar acțiunea înaintată apare ca fiind neîntemeiată, urmând a fi respinsă integral.
75. Conform legii, persoanele care exercită funcții publice pot fi supuse criticii, inclusiv acțiunile acestora, în ceea ce privește modul în care și-au exercitat sau își exercită atribuțiile, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a asigura transparența și exercitarea responsabilă a atribuțiilor lor.
76. Potrivit art. 2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, persoana care exercită funcții publice este persoana fizică care exercită atribuțiile puterii publice (executive, legislative ori judecătorești) sau persoana juridică ce prestează servicii de utilitate publică, sau persoană fizică care administrează persoana juridică ce prestează servicii de utilitate publică ori subdiviziuni ale acesteia.
77. Conform art. 4 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, statul garantează libertatea de exprimare a mass-mediei. Nimeni nu poate interzice sau împiedica massmedia să răspândească informații de interes public decât în condițiile legii. Mass-media are sarcina de a informa publicul asupra problemelor de interes public și de a efectua, în conformitate cu responsabilitățile sale, investigații jurnalistice în probleme de interes public.
78. Pe lângă garanțiile prevăzute la art. 3, libertatea de exprimare a mass-mediei admite și un anumit grad de exagerare sau chiar provocare, cu condiția să nu se denatureze esența faptelor.
79. Potrivit art. 6 alin. (1) și (2) al aceleiași Legi, orice persoană are libertatea de a primi informații de interes public prin intermediul mass-mediei. Apărarea onoarei, demnității sau reputației profesionale nu poate prevala asupra libertății publicului de a primi informații de interes public.
80. Potrivit art. 9 alin. (1) și (4) din Legea menționată, orice persoană are dreptul de a critica statul și autoritățile publice. Persoanele care exercită funcții publice pot fi supuse criticii, iar acțiunile lor - verificării din partea mass-mediei, în ceea ce privește modul în care și-au exercitat sau își exercită atribuțiile, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a asigura transparența și exercitarea responsabilă a atribuțiilor lor
81. Prin urmare, instanța de judecată constată că în speță nu sunt întrunite condițiile pentru admiterea acțiunii de defăimare, respect, urmează a fi respinsă acțiunea, or motivele invocate de reclamantul Ion Ceban, coroborate cu interesul public al informației expuse în cadrul publicației, nu întrunesc condițiile cumulative pentru angajarea răspunderii în dezmințire, reținând că în cadrul emisiunilor din 20 octombrie 2023 și 25 octombrie 2023, cât și postarea jurnalistului Cozer Alexandru din 20 octombrie 2023 nu au fost realizate decât judecăți de valoare.
82. Drept consecință, instanța de judecată va respinge argumentele reclamantului cu privire la faptul că afirmațiile intimatului ar încălca limitele bunei-credințe și exprimării în privința

unei persoane, și notează că acestea nu pot fi acceptate ca temei de angajare a răspunderii pârâtului pentru defăimare. Or, o asemenea poziție ar duce la o limitare excesivă a libertății de exprimare, iar limitele ingerințelor în libertatea de expresie trebuie să fie minime, în cazul în care informația este furnizată publicului larg și prezintă un interes sporit în societate.

83. În aceeași ordine de idei, Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiate alegațiile apelantului cu privire la afectarea negativă a imaginii sale, or art.10 din Convenția Europeană protejează nu doar substanța ideilor și a informației exprimate, dar și forma pe care aceasta o ia (Oberschlick v. Austria, seria A no. 204, p. 25, § 57), iar libertatea de exprimare acoperă un posibil recurs la un anumit grad de exagerare, sau chiar provocare (Prager and Oberschlick v. Austria seria A no. 313, p. 19, § 38).
84. Concomitent, trebuie de reținut că art.10 protejează informațiile și ideile care ofensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și liberalismului, fără de care nu există „societatea democratică" (Handyside v. the United Kingdom, seria A no. 24, p. 23, § 49), iar libertatea de exprimare constituie una din fundamentele esențiale a unei societăți democratice și una din condițiile de bază al progresului ei și al autoperfecționării individuale.
85. Subsecvent, instanța de judecată relevă că, potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, au fost delimitate trei categorii principale de exprimării, acestea fiind: politică, artistică și comercială, acordându-i cea mai mare importanță protecției exprimării politice, care a fost definită foarte larg, astfel încât să includă discursurile privind toate chestiunile de interes public general.
86. Problemele identificate ca fiind de interes public general includ: examinarea cauzelor în justiție, mediul înconjurător, sănătatea publică, abuzul de putere din partea poliției, cruzimea față de animale, proasta gestionare a patrimoniului public, comportamentul ilegal al procurorilor, corupția funcționarilor de stat și activitățile entităților comerciale puternice (Steel și Moris vs Regatul Unit). În cauza Dichand vs. Austria, cu privire la necesitatea ingerinței în libertatea de exprimare a reclamanților, CtEDO a considerat că judecățile de valoare pe care le-a făcut primul dintre ei au o bază factuală suficientă, cât timp acesta nu a invocat o stare de fapt mincinoasă. Curtea a amintit că dl. Graff era un om politic important care trebuie să suporte un anumit nivel al criticii activității sale publice și private. Chiar dacă tonul articolului din ziar era virulent și polemic, Curtea a indicat că art. 10 protejează și astfel de informații sau idei, iar, în speță, ele reprezentau o opinie cu privire la activitatea unei persoane publice.
87. Ca urmare, reieșind din art. 122 alin.(3) Cod de procedură civilă, art. 9 al Legii nr. 64, probele enunțate supra nu sunt determinante, motiv din care se respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată.

88. Caracterul defăimător al declarațiilor pârâților nu poate fi prezumat, aceste circumstanțe fiind necesar a fi dovedite de reclamant în condițiile articolelor 7 și 24 alin. (1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare.
89. Instanța de judecată, reține că caracterul defăimător al declarațiilor pârâtului nu au fost probate, motiv din care va dispune respingerea pretențiilor reclamantului privind obligarea dezmințirii informației defăimătoare.
90. Referitor la solicitarea reclamantului cu privire la încasarea prejudiciului moral, instanța relevă că art. 2036 alin. (1) Cod civil al RM statuează că, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.
91. Totodată, jurisprudența națională și cea a Curții Europene a Drepturilor Omului indică faptul că acordarea reparației morale presupune o dovedire clară a prejudiciului suferit, iar simpla invocare a unor afirmații considerate jignitoare, în lipsa unei probe concrete privind efectele negative asupra vieții persoanei, nu este suficientă pentru acordarea despăgubirilor.
92. Mai mult, dreptul la libertatea de exprimare, garantat de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, include și protecția anumitor exprimări care pot afecta sensibilitatea subiectivă, însă nu constituie automat o încălcare a dreptului la onoare și reputație, cu atât mai puțin o bază pentru repararea prejudiciului moral, dacă acestea sunt formulate în limitele legii și nu depășesc pragul injuriei sau calomniei.
93. În aceste circumstanțe, ținând cont de faptul că în speță nu se atestă încălcarea unui drept nepatrimonial al reclamantului, Ceban Ion și de lipsa probelor privind existența prejudiciului moral, instanța urmează să respingă și acest capăt de cerere ca fiind neîntemeiat.
94. Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată instanța reține că în conformitate cu art. 94 Cod de procedură civilă al RM, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.
95. Sensul normei procedurale enunțate mai sus se rezumă la faptul că pot fi compensate doar cheltuielile de judecată suportate de partea care a avut câștig de cauză. Cu referire la speța dedusă judecății, se reține că instanța a constatat netemeinicia acțiunii depuse de Ceban Ion motiv pentru care cerința de compensare a cheltuielilor de judecată urmează a fi respinsă ca subsecventă.
96. În sensul dezbaterii argumentelor invocate în cadrul ședințelor de judecată, instanța consideră relevant avizul nr. 11 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, în care se menţionează că, obligaţia instanţelor de a-şi motiva hotărârile nu trebuie înţeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat în sprijinul unui

mijloc de apărare ridicat. Întinderea acestei obligaţii poate varia in funcţie de natura hotărârii. În conformitate cu jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanţă, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea si redactarea sentinţelor şi hotărârilor în diferite state. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.

97. Instanța de judecată investită cu examinarea litigiului deferit judecății nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părți și examinate în cadrul ședinței de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părți.
98. În asemenea circumstanțe instanța de judecată, reeșind din circumstanțele de fapt și de drept indicate mai sus, va dispune respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată înaintată de Ceban Ion împotriva lui Cozer Alexandru, intervenient accesoriu Î.C.S. ”Reforma Art” S.R.L. cu privire la obligarea publicării dezmințirii, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.
99. În conformitate cu prevederile art. art. 238-241 CPC al RM, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Ceban Ion împotriva lui Cozer Alexandru, intervenient accesoriu Î.C.S. ”Reforma Art” S.R.L. cu privire la obligarea publicării dezmințirii, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de în apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul centru).

Preşedintele şedinţei
judecătorul **Brăgaru Alina**